

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 12CoE/416/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7615207579
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Kočišová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7615207579.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v exekučnej veci oprávneného: PRO CIVITAS s.r.o., so sídlom v Bratislave, Astrová 2/A, IČO: 45 869 464, zastúpený JUDr. Veronikou Kubrikovou, PhD., advokátom, so sídlom v Bratislave, Martinčekova č. 13, IČO: 42 174 716, proti povinnému: J. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom Spišský G. č. XX, Spišský Hrušov, vedenej u súdneho exekútora Mgr. Jany Virličovej, so sídlom v Bratislave, Vajnorská 100/A, pod sp. zn. EX 2626/15, o vymoženie 979,42 eur s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 02.06.2015, č. k. 9Er/377/2015-15, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením exekučné konanie zastavil a žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení uznesenia uviedol, že dňa 28.4.2015 mu bola doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre vymoženie 979,42 eur s príslušenstvom na základe exekučného titulu Rozhodcovského rozsudku sp. zn.: IIC12100117 zo dňa 02.12.2011. Súd prvého stupňa následne poukázal na ust. § 103, § 104 ods. 1, § 159 ods. 3 a § 251 ods. 4 O.s.p. a uviedol, že mal v konaní preukázané, že pod č. k. 2Er/232/2012 bolo okresným súd Spišská Nová Ves vedené exekučné konanie vo veci rovnakých účastníkov pre vymoženie pohľadávky oprávneného vo výške 979,42 eur s prísl. priznanej totožným exekučným titulom - rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA a MEDIÁČNÁ, a.s., č.k. IIC12100117 zo dňa 02.12.2011. Uznesením zo dňa 01.08.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 14.07.2012, tunajší súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia. Dôvodom zastavenia exekúcie bola skutočnosť, že exekučný titul bol vydaný na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky - rozhodcovskej doložky. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd prvého stupňa mal preukázané, že o exekúcii vedenej na základe totožného exekučného titulu vo veci rovnakých účastníkov už bolo tunajším súdom v konaní 2Er/232/2012 právoplatne rozhodnuté. Ide tu teda o prekážku res iudicata, pričom sa jedná o neodstrániteľnú prekážku konania. Súd prvého stupňa preto v zmysle citovaného ustanovenia § 104 ods. 1 O.s.p. konanie zastavil. Súd prvého stupňa pri rozhodovaní o trovách exekučného konania rozhodol v zmysle § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. tak, žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený a žiadal napadnuté uznesenie zmeniť a súdnemu exekútorovi udeliť poverenie na vykonanie exekúcie alebo alternatívne napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Oprávnený namietal, že v danom konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 (§ 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p.), že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p.), že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.), že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 ods. 2 písm. e/ O.s.p.), že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie (§ 221 ods. 1 písm. d/ O.s.p.), že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.) a že súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav (§ 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p.). Poukázal na ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku a uviedol, že v zmysle tohto ustanovenia je exekučný súd oprávnený skúmať a vykonať ako dôkaz jedine žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Nemá však oprávnenie skúmať a hodnotiť iné listiny, napr. zmluvu o úvere obsahujúcu rozhodcovskú doložku, nakoľko tým prekračuje zákonné limity pre skúmanie podmienok pre udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Namietal, že vydanie poverenia nie je rozhodnutím o veci samej, a preto nezakladá prekážku res iudicata. Exekučné konanie nemá vo svojom predmete vec, o ktorej by sa mohlo právoplatne rozhodnúť a predstavuje len vykonávacie konanie, predstavuje len proces. Súd v tomto štádiu konania nie je oprávnený rozhodovať o zastavení konania, ale o udelení alebo neudelení poverenia. Oprávnený v ďalšom poukázal na rôzne rozhodnutia súdov Slovenskej republiky a na neprimerané zvýhodňovanie povinného pred exekučným súdom, ktorý nahrádzal pasivitu povinného.

Odvolací súd prejednal odvolanie oprávneného v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1, 3 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., pretože nejde o vec podľa § 214 ods. 1 O.s.p., na prejednanie ktorej je potrebné nariadiť odvolacie pojednávanie, odvolanie smeruje proti uzneseniu a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Uznesenie je vo výroku o zastavení exekučného konania vecne správne, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

Z uvedených skutkových zistení súdu prvého stupňa vyplýva, že o tej istej veci v inom konaní sa oprávnený už domáhal vymoženia rovnakej povinnosti uloženej rovnakým exekučným titulom a medzi tými istými účastníkmi konania v rovnakom procesnom postavení.

V posudzovanom prípade je exekučným titulom rozhodcovský rozsudok zo dňa 02.12.2011, sp. zn. IIC12100117 vydaný Stálym rozhodcovským súdom zriadeným pri ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA A MEDIAČNÁ, a.s., so sídlom Trnavská cesta 7, Bratislava, a to rozhodcami JUDr. Jánom Huňadym, JUDr. Marekom Baňasom a Mgr. Branislavom Legátom. Rozhodcovský rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 01.02.2012 a vykonateľnosť dňa 05.02.2012.

Podľa ust. § 44 ods. 2 tretia veta zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „EP“), ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa ust. § 103 O.s.p. prihliada súd kedykoľvek za konania na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 a 2 O.s.p. ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Ak vec nespadá do právomoci súdov alebo ak má predchádzať iné konanie, súd postúpi

vec po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania príslušnému orgánu; právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania zostávajú pritom zachované. Ak ide o nedostatok podmienky konania, ktorý možno odstrániť, súd urobí pre to vhodné opatrenia. Prítom spravidla môže pokračovať v konaní, ale nesmie vydať rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Ak sa nepodarí nedostatok podmienky konania odstrániť, konanie zastaví.

Podľa ust. § 159 ods. 3 O.s.p. len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova.

Podľa ust. § 251 ods. 4 O.s.p. na výkon rozhodnutia a exekučné konanie podľa osobitného predpisu sa použijú ustanovenia predchádzajúcich častí, ak tento osobitný predpis neustanovuje inak. Rozhoduje sa však vždy uznesením.

Na základe toho istého exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku sp. zn. IIC12100117 zo dňa 02.12.2011 bola vedená exekúcia v prospech toho istého oprávneného a proti tomu istému povinnému. Okresný súd Spišská Nová Ves uznesením, sp. zn. 2Er/232/2012-15 zo dňa 18.16.2012 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 14.07.2012. Následne okresný súd Spišská Nová Ves uznesením, sp. zn. 12Er/232/2012-21 zo dňa 01.08.2012 exekúciu zastavil a náhradu trov exekúcie súdnemu exekútorovi nepriznal. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 07.08.2012 v časti zastavenia exekúcie.

Odvolací súd dáva do pozornosti uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 4Cdo 311/2012 zo dňa 28.03.2013, podľa ktorého prekážka právoplatne rozhodnutej veci sa v exekučnom konaní posudzuje primerane k špecifikám tohto konania. Keďže Exekučný poriadok nemá ustanovenie upravujúce prekážku právoplatne rozhodnutej veci, je potrebné aj na exekučné konanie primerane aplikovať ustanovenie § 159 ods. 3 O.s.p., ktoré výslovne upravuje zásadu, v zmysle ktorej platí, že len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova.

Primeranosť použitia citovaného ustanovenia sa prejavuje napríklad v tom, že v sporovom konaní v zásade platí, že o veci samej súd rozhoduje rozsudkom (ust. § 152 ods. 1 prvá veta O.s.p.), pričom zákon stanovuje prípady, v ktorých súd o veci samej rozhodne uznesením, zatiaľ čo v exekučnom konaní súd vždy rozhoduje len uznesením.

Z uvedeného uznesenia Najvyššieho súdu vyplýva, že keďže Exekučný poriadok nemá ustanovenie upravujúce prekážku právoplatne rozhodnutej veci, je potrebné aj na exekučné konanie subsidiárne aplikovať ustanovenie O.s.p., ktoré upravujú inštitút *res iudicata*.

Odvolací súd má preto za to, že exekučný súd v konaní postupoval správne, keď zastavil exekučné konanie ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť. Exekučný súd vo svojom uznesení správne skonštatoval, že *res iudicata* je procesnou prekážkou, ktorú nemožno odstrániť, nakoľko súd už právoplatne rozhodol, že exekúcia vedená na podklade predmetného rozhodcovského rozsudku je neprípustná a toto rozhodnutie teda predstavuje prekážku rozhodnutej veci. Prekážka *res iudicata* sa zaraďuje do kategórie neodstrániteľných väd podmienok konania, existencia ktorých má za následok, bez ďalšieho zastavenie konania v celom rozsahu. Rozhodnutie o zastavení exekúcie z dôvodu, že exekučný titul, nie je materiálne vykonateľný, tak zakladá prekážku *res iudicata* a oprávnený už nemôže navrhnúť vykonanie exekúciu na podklade toho istého exekučného titulu. Uvedené predchádzajúce rozhodnutie o zastavení exekúcie tak pre toto exekučné konanie, ktoré sa začalo medzi rovnakými účastníkmi pre vymoženie rovnakého plnenia, na podklade rovnakého exekučného titulu predstavuje prekážku rozhodnutej veci.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie o zastavení exekučného konania ako vecne správne podľa ust. § 219 O.s.p. potvrdil.

Odvolací súd ma zato, že nie sú splnené procesné podmienky konania, konanie vykazuje neodstrániteľný nedostatok, a tým je prekážka rozhodnutej veci (*res iudicata*).

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 2 O.s.p. a účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože oprávnený nemal v tomto konaní

úspech a ostatným účastníkom preukázateľné trovy odvolacieho konania nevznikli, preto im neboli priznané.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.